

УДК 821.161.2

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2022.1.5>

А. В. КОЛЕСНИК

кандидат філологічних наук, доцент,

завідувач кафедри українознавства та іноземних мов,

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна

Електронна пошта: coalision@ukr.net

<http://orcid.org/0000-0001-7812-0035>

НАТУРАЛІЗМ В ОПОВІДАННІ ДМИТРА МАРКОВИЧА «ІВАН З БУДЖАКА»

У статті здійснено аналіз оповідання Дмитра Марковича «Іван з Буджака» з метою виявлення в ньому натуралістичних ознак. В основі запропонованої наукової розвідки – визначення загальних характеристик зображення персонажів в оповіданнях малої прози, зокрема відповідно до основних вимог і домінант натуралізму, простеження відображення явищ життя з дотриманням об'єктивності, з поєднанням природних і соціальних складових. У статті проаналізовано виявлення цих ознак у зображенні життя головного персонажа вищезазначеного оповідання.

В результаті аналізу з'ясовано присутність у такому оповіданні, як «Іван з Буджака», рис натуралістичного зображення, серед яких такі важливі для натуралізму, як – правдивість відтворення подій відповідно до реального життя, поєднання у художньому зображенні природних і соціальних складових, опис повсякденності у первісному, натуральному стані, поєднання фізіологічних і соціальних чинників при змалюванні людей, правдиве й складне зображення життя головних героїв і його важкий перебіг. Також ми фіксуємо у проаналізованому оповіданні фактографізм опису життя головного персонажа, тобто детальний опис життя із фіксацією усіх дрібниць внаслідок наукової точності письменника, правдоподібність, об'єктивність відтворення подій в оповіданні та єдність при зображенні життя саме чабана Івана природних і соціальних чинників. У творі натуралістично, протокольньо чітко відтворено життєві події головного персонажа, спостерігаємо правдивість передання вчинків героя. Також бачимо вплив на життя Івана такого важливого чинника, як середовище, в якому фіксується його безпосереднє спілкування з оточуючими та вплив цього середовища на подальше життя героя. Правдивість зображення досягається завдяки використанню письменником елементів дрібнопису фізіологічних нарисів, на підставі чого і виникає фактографізм.

У результаті проведеного аналізу зроблено висновок, що за допомогою відтворення персонажів у натуралістичному стилі письменник зафіксував життя більшості українських робітників того часу, які виживали у складних умовах і долали великі соціальні труднощі. Письменник намагався за допомогою натуралізму довести велике значення людської душі, яка виявляється серед безлічі життєвих фактів і прагнув тим самим покращити та змінити тогочасне суспільство України.

Ключові слова: Д. Маркович, оповідання «Іван з Буджака», натуралістичні ознаки, натуралістичний стиль твору.

Постановка проблеми. Натуралізм як літературний напрям з'явився в українській літературі приблизно в 1870-х роках. І хоча основним його представником в українській літературі вважається Іван Франко, творчість якого насичена ознаками свідомого дотримання письменником вимог цього стилю, а художні твори мають такі властивості, як: фактографізм, детальний опис із фіксацією усіх дрібниць як наслідок наукової точності, правдоподібність, об'єктивність відтворення та єдність при зображенні природних і соціальних чинників. Водночас І. Франко постійно експериментував та прагнув знайти новий досконалий варіант літературного стилю, в якому поєднані різні, вже наявні стилі. Це давало можливість письменникові відшукати новий варіант літературної творчості. Поряд із І. Франком працювали

й інші письменники, які також дотримувалися вимог натуралізму зокрема це Тимотей Бордуляк, Стефан Ковалів та інші.

Важливим нашим завданням нині є реінтерпретація художніх творів відомих письменників, зокрема нині ми розглянемо творчість Дмитра Марковича, для визначення належності письменника до натуралістичного стилю. Аналіз творів Дмитра Марковича, з'ясування його свідомого ставлення до згаданого напрямку і узагальнення картини натуралізму в українській літературі становить актуальність представленої наукової розвідки.

Аналіз публікацій. Питання виникнення та розвитку натуралізму в українській літературі розглядали такі науковці, як Д. Наливайко [Наливайко : 118], В. Поважна [Поважна : 250]. Частина науковців звернула увагу на твор-

чість Івана Франка як основного представника напряму. Також й інші письменники були помічені науковцями. Наприклад, Р. Голод дослідив творчість таких митців слова, як Є. Гребінка, А. Свидницький, Панас Мирний, І. Нечуй-Левицький, зосередивши увагу на тому, що і до, і після І. Франка письменники зверталися до натуралістичних прийомів та засобів у художній творчості [Голод : 52]. Науковці Н. Венгринович [Венгринович : 112], М. Кебало [Кебало : 128], Н. Косило [Косило : 135], Н. Кобзей [Кобзей : 34] здійснили дослідження натуралізму за компаративістською методикою, порівнявши творчість письменників-натуралістів в українській, американській, німецькій літературних традиціях. Водночас потребує реінтерпретації та переосмислення, з огляду на наявність натуралістичних творів, саме творчість письменника-новеліста Дмитра Марковича, на яку було звернуто недостатню увагу науковців.

Метою статті є аналіз проявів натуралізму у творах Дмитра Марковича та визначення його головних рис.

Виклад основного матеріалу. Основним завданням натуралізму було визначено висвітлення представлених у художніх творах подій такими, якими вони були насправді. Філософською основою натуралізму були погляди позитивістів, раціональні ідеї О. Конта, визначення явищ, яке спиралося на поняття «раса», «середовище», «момент», запропоновані І. Теном, а також натурфілософія Г. Спенсера та соціалдарвінізм [Голод : 56].

Відповідно до поглядів представників позитивізму – будь-яке явище навколишньої дійсності можна пояснити причинами та обставинами, в основі яких лежать такі важливі та визначальні чинники, як раса, середовище, момент. При цьому до розуміння поняття «раса» належали такі особисті для кожного ознаки, які відрізняють одну людину від іншої з самого народження, наприклад індивідуальні риси характеру або зовнішні особисті ознаки. На думку натуралістів, на людину також впливає середовище, в якому вона перебуває постійно. Таким чином середовище виявляється другим чинником, який впливає на причини того чи іншого явища. Отож, певні соціальні обставини здійснюють вплив на особистість та на показники, дані їй з народження. Таким чином

поняття «середовище» відіграло у баченні позитивістів важливе значення, а потім впливало на розуміння поняття «раса» як таке, що містить головні ознаки будь-якої людини. На будь-яке явище також впливав певний історичний момент, що було узагальнено натуралістами в понятті «набута швидкість». Засновник натуралізму Е. Золя охарактеризував величезний вплив зазначених чинників на людину, її розум і почуття у теорії експериментального роману [Голод : 51–52].

Зазначені складові натуралістичного відтворення дійсності відобразились у ряді прийомів художнього зображення, що перейшли до арсеналу засобів письменників-натуралістів і надали їхнім творам відмінних рис, що відрізняли їх від інших письменників.

Серед художніх прийомів, які часто застосовували натуралісти, слід назвати: відтворення подій без вияву авторської особистості, коли нібито текст викладається сам собою, точність і науковість зображення явищ життя, завдяки ретельному дослідженню і спостереженню; поєднання на рівні художнього відтворення природних і соціальних складових; правдоподібне зображення подій відповідно до життя, на підставі чого виникає явище фактографізму та уподібнення зображених подій життєвому документу, детальне зображення повсякдення у найпершому (первісному) стані [Наливайко : 120].

Дмитро Маркович народився в м. Полтава у 1848 р. Працював судовим слідчим, мировим суддею в Бессарабії, на півдні України. Розпочав літературну діяльність в останній чверті 19 століття, на рубежі 1870–1880-х років, проте російською мовою. Перше українське оповідання написав у 1883 році.

Тривалий час письменник перебував під впливом ідей О. Кониського, який давав йому певні поради: «І завше пишійте те, що бачили, що чули; пишійте так, як говорите» [Маркович 3 давнього : 256], – такою настановою О. Кониського користувався Д. Маркович. Отож, як бачимо, Д. Маркович вже з самого початку літературної діяльності, зображував те, що бачив і те, що чув.

Звернемо увагу на оповідання Д. Марковича «Іван з Буджака», надруковане у 1881 році. І хоча це оповідання стосується переважно висвітлення проблем у важкому житті селян,

проте в ньому наявний опис життя чабана, тобто вільного від сільської праці найманого працівника, який зазвичай випасав овець.

Вже з самого початку оповідання читач спостерігає натуралістичний опис, в якому представлений головний герой оповідання, чабан Іван, який, до того ж, перебуває у тюрмі. У зазначеному описі наводиться переказ слів інших арештантів про Івана: «Іван з Буджака – звір, а все ж товариш добрий, а найголовніше – душа чоловік!» [Маркович : 28], – висловлювались арештанти, які орієнтувалися не стільки на обличчя арештанта, а скільки на його душу та поведінку, яку він виявляв стосовно інших в'язнів.

Протилежну думку мав прокурор, говорячи про Івана на суді, акцентуючи увагу на тому, що це «навіки пропавший чоловік» [Маркович : 28]. Також прокурор напряму, занадто натуралістично привертая увагу слухачів до завзятого мовчання Івана, яке супроводжувалося упертим, похмурым поглядом, що створювало для прокурора уявлення про Івана як про упертого злочинця. Хоча, описуючи зовнішність Івана, прокурор нібито підбивав підсумок власним описам: «зверніть увагу ... на його похмурий погляд – і страшний злочинець стане перед вами» – такий висновок з того, що ви бачите похмурий погляд, робив прокурор [Маркович : 28].

Подібну думку про Івана, як про злочинця, знаходимо у висловленні смирителя тюрми, який також натуралістично, з великим грубіянським складом лексики, висловлювався, що «цю бестію за одну пику ... треба б повісити – така мерзенна пика! Його виправить «хіба тільки шибениця та петля», – так казав смиритель тюрми, заслужений і шановний штик-юнкер в одставці» [Маркович : 28]. У його висловах вказується на соціальне становище чабана Івана, в результаті чого фіксуємо правдивість зображення відповідно до життя і фактографізм – одну з ознак натуралізму.

Але насправді, кожний, хто бачив Івана, обурювався на такі характеристики Івана, як «душогуб, найпослідуший між людьми» [Маркович : 28], які були зовсім недоречними характеристиками Івана, адже кожний бачив його могутню постать, що створювала інше враження, його сприймали як князя, від чого кожному ставало незрозумілим таке негативне ставлення до Івана.

В оповіданні натуралістично, протокольно чітко, але у поєднанні з реалістичним описом, відтворено події, через які Іван опинився в тюрмі: усі знали його як чабана з Буджака, знали, що він зарізав прикажчика за сім копійок, і що за це він був засуджений до каторжних робіт. Водночас Іван не називав свого роду і звання, а тому був засуджений як волоцюга. Проте письменник наводить лад в цій розповіді, стверджуючи, що Іван має звання – чабан, і що має ім'я. Поряд з цим письменник наводить відомості звідки взявся Іван: «...коли люди ватагами тікали від панів, біля тирла одного багатого булгарина в Буджаці знайшли хлопчика літ п'яти» [Маркович : 28]. Згодом цей хлопчина і став чабаном Іваном, про якого йде мова.

В подальшому знайомимося з характеристикою Івана як «вільного сина вільних степів» [Маркович : 29]. Наводиться коротка інформація як ріс Іван, що вдень він випасав вівці, а коли наступала темрява – то він проводив час у товаристві вівчарських собак. Отож, Іван представлений як парубок, який все життя був наймитом, звик до важкої вівчарської праці, але при цьому був переконаний, що матиме миску їжі, яку йому давали хазяї життя, його господарі, у яких він наймитував.

Ночував Іван у чабанському курені. Також зображено й інші речі, які давали йому господарі для виконання роботи: бачимо зображення одягу Івана – що він мав постолои, іршані штани, (тобто штани з овечої або козячої шкіри), лінтваревий кожух (також кожух, зроблений з овечої шкіри), смушеву шапку, а головне – йому зробили широкий шкурятяний пояс, щоб ховати ножі й інші речі.

Далі письменник відзначає, чим відрізнялося життя Івана – виявляється, він був такий, як усі, зиму й літо проводив на полі з вівцями та собаками в товаристві інших чабанів, а в селі він був один раз або двічі за двадцять п'ять років свого життя. Проте в цих деталях можемо прослідкувати поєднання в художньому зображенні натуральних (тобто природних) і штучних (тобто, соціальних) складових, які виявляються в зображенні важкої фізичної праці Івана та показі відмінної, штучної праці смирителя та директора тюрми, які виконували лише покладений на них об'язок, а при цьому

постійно лаяли Івана, проклинали його за порушення звичних для них порядків.

У постаті Івана бачимо поєднання зображення таких натуралістичних ознак-якостей, як правдивість вчинків, особливо у зображенні відповідно до життя, наприклад, коли Іван виявляється непоборним для урядовців, а частково й опис повсякдення в первісному стані, зокрема, коли ми спостерігаємо зусилля селян, які намагалися допомогти заарештувати Івана.

У результаті, ми можемо прослідкувати вплив середовища на життя Івана, тобто того, що впливало поза його волею – зовнішні обставини, які супроводжували його протягом життя. Також ми фіксуємо окреслення впливу історичного моменту на Івана: бачимо гурт селян, які стали свідками його злочину – вбивства прикажчика, як селянин Микита пішов у село, за п'ятдесят верств сповістити хазяїна, селян, які намагалися добитися його арешту й таки заарештували його, доправивши Івана до тюрми. Таким чином, Іван зазнав впливу історичного моменту – того чинника, який утворився в конкретних обставинах життя Івана та вплинув на подальші події у його житті.

Натуралісти сформувавши власний спосіб викладу тексту розповіді, відповідно до згаданих чинників. Текст у творах натуралістів відрізнявся від способу викладу тексту у решти письменників такими особливими рисами, як: об'єктивність відтворення дійсності, що вимагало від письменника створювати текст начебто без участі автора твору, тобто таким чином, щоб виклад наведеної історії відбувався нібито сам собою; усі зображувані явища відтворювалися з науковою точністю, що вимагало від письменника проводити постійне спостереження і ретельне вивчення їхньої сутності; об'єднання природних і соціальних чинників при зображенні певного явища; зображення явища правдоподібно, відповідно до життя, на підставі чого виникав фактографізм і створювалось враження документа про життя [Наливайко : 125]. Також натуралісти вдавалися до детального відтворення повсякденного життя таким, як воно було насправді.

При відтворенні життєвих подробиць Івана спостерігаємо зображення відповідно до життя з дрібнописом фізіологічних нарисів, на підставі чого можемо констатувати фактографіч-

ність: зображення життя Івана представлено дуже лаконічно: «жив Іван так само, як і всі чабани...» [Маркович : 29], але ця фраза відкриває читачеві цілий комплекс проблем, з якими стикався Іван щодня. Постать Івана охарактеризована як така, що постійно змушена до боротьби з холодом, дощами, вовками та степовими злодіями. Ця боротьба завжди була в житті селян та вівчарів, але мало хто виходив з такої боротьби переможцем. У результаті – така людина мала б відрізнятися від решти величезною силою та здоров'ям. Ось таким і виявився Іван. Завдяки цій боротьбі він став високим, струнким, з гострим поглядом, з піднятою вгору головою, з нерухливим засмаленим обличчям. Всі ці риси наганяли страх на млявих, викликали огиду у понівечених, у всіх пересічних мешканців села. Звичайний громадянин, який зник лише до дрібних каверз (тобто до дрібного обману), лукавства та облуди, мимоволі втрачав контроль над ситуацією, коли бачив Івана.

Натуралістично згадується про переваги Івана, який сам собі дав обітницю безшлюб'я і непорушно її доримувався. Також наводиться інформація про те, як жив Іван, що він мав плату, тобто отримував стільки грошей, скільки йому треба було, а треба було не багато – усього два-три карбованці на рік. Поряд з цим наводиться ситуація обману чабана, що відбулося випадково, коли Іван попросив у прикажчика, який зрідка приїздив у степ, 30 копійок, але отримав лише 23 копійки. Чабан знов звернувся до прикажчика. А у відповідь отримав категоричне «ні», «не дам!» [Маркович : 29], так, наче чабан просив не свої зароблені гроші. Але більше прикажчик не встиг нічого сказати, оскільки Іван його зарізав. Проте обставини такого вчинку Івана також наведені дуже коротко. Наведено лише те, що Іван попросив додатково ще 7 копійок, але прикажчик відмовив, грубо відправивши Івана «Геть к бісу! Сказано: не дам...» [Маркович : 29]. В подальшому дізнаємося, що Іван звалив прикажчика додолу й перерізав йому горло. Чотири чабани, які були свідками такого вчинку Івана, перелякано дивились на цю ситуацію, проте не могли зрозуміти навіщо Іванові знадобилися 7 копійок і навіщо він зарізав прикажчика. Проте необхідно звернути увагу на те, що справа була не в копійках, які вимагав Іван, а в дотриманні

справедливості: якщо даєш комусь гроші, то давай сповна, особливо важко зароблені гроші.

На питання за що він зарізав прикажчика, Іван відповідав, що той обіцяв дати гроші, але не дав.

Коли Івана намагалися арештувати, тобто з метою повести у місто і посадити до тюрми, то вийшло непорозуміння, внаслідок чого соцькі й десяцькі порозлігалися на всі боки з розбитими обличчями, але потім прибули селяни, які врешті зв'язали Івана та доставили його в тюрму. Іван – блідий, побитий, з набряклыми від мотузків руками й ногами, стояв мовчки перед смотрителем, який довго лаявся, а потім Іван тихо й спокійно пішов до камери. З глухим шумом зачинилися за ним двері, а разом з ними і двері вільного життя, які обірвали усі зв'язки Івана з навколишнім світом.

Тюрма в цілому представлена негативним описом, непривітно: «Темрява й туман обгорнули темний сонний повітовий городок, тільки на краю щось блищало. То, наче луна від потухоючої пожежі, виднілася тюрма, з ліхтарями навкруги...навіть надворі осінньої південної ночі з туманом здавалося тепліше» [Маркович : 30], аніж у тому будинку, де розміщувалася тюрма. Така атмосфера тюрми створювала у мешканців похмурий настрій, утворювала постійну тривогу та очікування чогось гіршого і страшнішого. І саме в цій атмосфері арештанти почули крики жінки, яка збиралася народити дитину, почули її болісні окрики, а точніше стогони. Такого стогону Іван ще не чув у своєму житті. Він намагався згадати те, що чув у житті, але жодна людина так не стогнала, йому жодного разу не давали почути такі крики ані лихий вітер, ані зимова хуга, ані слабкий чи помираючий чабан. Водночас інші арештанти мовчки слухали ці стогони, бо всі, окрім Івана, мали дружин або сестер, у всіх були хати і всі згадували як у результаті таких мук народжується нове життя, а також спільну радість.

Інші арештанти намагалися вгадати хто ця жінка, згадували як бачили її в прачечній, що

вона була худенька та бліда і це наводило арештантів на думку, що вона «з благородних» [Маркович : 31]. Але тут таки арештанти намагалися уявити її долю, як вона піде в Сибір з маленькою дитинкою на руках. І до того ж без грошей.

Врешті-решт, арештанти позасинали, не спав лише Іван, уявляючи цю жахливу ситуацію, коли жінка з дитинкою на руках, слабка, бліда, без копійки в кишені опиниться у важких умовах Сибіру. За допомогою такої натуралістичної, живої картини з життя людини Д. Маркович показує істинну душу Івана. Вранці Іван пішов до смотрителя і віддав гроші, які мав при собі, дитинці. Смотритель, конторщик і москалі стояли мовчки, здивовані, адже вони не зрозуміли вчинку Івана. А повернувшись до камери, Іван подивився на всіх, неначе йому оголосили помилування і він зараз вийде на волю і повернеться у рідний степ. Отож, фінал оповідання «Іван з Буджака» наголошує на первинному значенні душі людини й вторинному значенні усіх її фізичних досягнень.

Таким чином, у результаті аналізу твору Дмитра Марковича «Іван з Буджака», ми можемо зробити висновок, що цей твір повністю відповідає вимогам стилю «натуралізм». Письменник зображує життя чабана Івана з дотриманням основних вимог натуралізму. При зображенні ми фіксуємо такі основні особливості, як: фактографізм, детальний опис із фіксацією усіх дрібниць як наслідок наукової точності, правдоподібність, об'єктивність відтворення та єдність при зображенні у житті чабана Івана природних і соціальних чинників.

Подальші дослідження стилю натуралізм у творах української літератури дозволять з'ясувати тривалість звернення до цього стилю українських митців слова, з'ясувати причини використання натуралізму, визначити спільні стилістичні прийоми, які використовували українські письменники.

ЛІТЕРАТУРА

1. Венгринович Н. Р. Зооморфна образність у натуралістичній прозі Івана Франка та Френка Норріса. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Філологія*. 2017. Одеса. № 27. Том 1. С. 112–115.
2. Голод Р. Натуралізм. *Дивослово*. 2012. № 4. С. 50–56.
3. Кебало М. С. Художній світ творів німецького та українського натуралізму. *Наукові записки ТНПУ. Серія : Літературознавство*. 2016. № 44. С. 128–137.
4. Кобзей Н. Поетика натуралізму у творах Івана Франка та Володимира Винниченка на кримінальну тематику: порівняльно-типологічний аспект. *Українське літературознавство*. 2010. Вип. 72. С. 33–42.

5. Косило Н. В. Типологічні особливості українського та англійського натуралізму в порівняльному аспекті. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2004. С. 135–138.
6. Маркович Д. Іван з Буджака. *Українська новелістика кінця XIX – початку XX століття: Оповідання. Новели. Фрагментарні форми (ескізи, етюди, нариси, образки, поезії в прозі) / упоряд. і прим. Є. К. Нахліка. К. : Наук. думка, 1989. С. 28–32.*
7. Маркович Д. З давнього минулого: Про Олександра Яковича Конисього. *Літературно-науковий вістник*. 1901. Том 15. № 7–8. С. 256–260.
8. Наливайко Д. Проблема натуралізму в українській літературі. *Літературознавство: Матеріали III конгресу Міжнародної асоціації україністів*. К., 1996. С. 118–130.
9. Поважна В. Розвиток української літературної критики у 80–90-х роках XX ст. (До проблеми критеріїв і методу). К., 1973. 268 с.

REFERENCES

1. Venhrynovych N. R. (2017) Zoomorfna obraznist u naturalistychnii prozi Ivana Franka ta Frenka Norrisa. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriia : Filolohiia*. Odesa. № 27. Tom 1. P. 112–115. [in Ukrainian]
2. Holod R. Naturalizm (2012). *Dyvoslovo*. № 4. P. 50–56 [in Ukrainian].
3. Kebalo M. S. Khudozhnii svit tvoriv nimetskoho ta ukrainskoho naturalizmu (2016). *Naukovi zapysky TNPU. Seriia : Literaturoznavstvo*. № 44. P. 128–137. [in Ukrainian]
4. Kobzei N. Poetyka naturalizmu u tvorakh Ivana Franka ta Volodymyra Vynnychenka na kryminalnu tematyku: parivnialno-typolohichnyi aspekt (2010). *Ukrainske literaturoznavstvo*. Vyp. 72. P. 33–42. [in Ukrainian]
5. Kosylo N. V. Typolohichni osoblyvosti ukrainskoho ta anhliiskoho naturalizmu v porivnialnomu aspekti (2004). *VISNYK Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka*. P. 135–138. [in Ukrainian].
6. Markovych D. Ivan z Budzhaka (1989). *Ukrainska novelistyka kintsia XIX – pochatku XX stolittia: Opovidannia. Novely. Frahmentarni formy (eskizy, etyudy, narisy, obrazky, poezii v prozi)*. Uporiad. i prym. Ye. K. Nakhlika. Kyiv : Nauk. Dumka. P. 28–32 [in Ukrainian].
7. Markovych D. Z davnoho mynuloho: Pro Oleksandra Yakovycha Konysoho (1901). *Literaturno-naukovyi vistnyk*. Tom 15. № 7–8. P. 256–260 [in Ukrainian].
8. Nalyvaiko D. Problema naturalizmu v ukrainskii literaturi (1996). *Proceedings of the III konhres Mizhnarodnoi asotsiatsii ukrainistiv*. Kyiv, 1996, p. 118–130 [in Ukrainian].
9. Povazhna V. Rozvytok ukrainskoi literaturnoi krytyky u 80–90-kh rokakh XIX st. (Do problemy kryteriiv i metodu). Kyiv, 1973. 268 s. [in Ukrainian].

A. V. KOLESNYK

*Candidate of Philological Sciences, Assistant Professor,
Head of the Department of Ukraine Study and Foreign Languages,
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, Dnipro, Ukraine
E-mail: coalition@ukr.net
<http://orcid.org/0000-0001-7812-0035>*

NATURALISM IN THE WORK OF DMYTRIY MARKOVYCH “IVAN FROM THE BUDZHAK”

In the article the story of Dmitry Markovich "Ivan from the Budzhak" is analyzed in order to identify naturalistic features.

The basis of the proposed scientific research is to determine the general characteristics of the image of characters in short stories, in particular in accordance with the basic requirements and dominants of naturalism, tracing the reflection of life with objectivity, with a combination of natural and social components. The article analyzes the identification of these features in the image of the life of the main character of the story.

The analysis revealed the presence of features of a naturalistic image in such a story as "Ivan from the Budzhak". In addition, these features are manifested both in the image of the characters and in the image of nature. Among the main features of the naturalistic image in the story – the truth of the image of events in accordance with life, the combination of artistic and social components, the description of everyday life in its original state, the combination of physiological and social factors in the image of people, and also in the image of true and complex life.

We also see in the analyzed story a factual description of Ivan's life, a detailed description of the life of Ivan the shepherd with fixation of all the details due to the scientific accuracy of the writer, plausibility, objectivity of events in the story

and unity in depicting the life of Ivan the shepherd natural and social factors. In the story naturalistically, protocolically clear, but in combination with a realistic description, recreated events from the life of Ivan, we observe the truth of the transfer of actions that took place in the life of Ivan. And at the same time we record the veracity of the image of all events in accordance with life and the factualism of the description, with a statement of all events. We also see the influence of such a factor. In the story naturalistically, protocolically clear, but in combination with a realistic description, recreated events from the life of Ivan, we observe the truth of the transfer of actions that took place in the life of Ivan. And at the same time we record the veracity of the image of all events in accordance with life and the factualism of the description, with a statement of all events. We also see the influence of such a factor as the environment on the life of Ivan, we fix the image in accordance with life with a fine print of physiological essays, on the basis of which there is factuality.

Key words: D. Markovich, the story "Ivan from the Budzhak", naturalistic features, naturalistic style of the work.